

سخن سردییر

در چند هفته گذشته شوربختانه سازمان زمین‌شناسی و اکتشافات معدنی کشور ۳ نفر از پیشگامان خود را از دست داد که ۲ نفر آنها با تخصص‌های دیرینه‌شناسی و زمین‌شناسی مهندسی و یک نفر نیز از کارتوگرافان با تجربه سازمان بودند. از عمده نگرانی‌های مدیریت کنونی سازمان، کهنسال شدن کارشناسان کاربلد و بازنشستگی آنها است که در نتیجه، بودی ژرف از تخصص و تجربه را میان نسل‌های جوان و قدیمی سازمان بر جای خواهد گذاشت.

پس از انقلاب سال ۱۳۵۷، سازمان زمین‌شناسی کشور با مشابه چنین بحرانی روبرو شد که نزدیک ۱۰ سال به درازا کشید. در آن زمان مدیریت سازمان علاقمندی دانشگاهیان و کارشناسان صاحب نام خارجی را پذیرفت و ضمن انجام پروژه‌های پژوهشی مشترک و انجام آنها در سرزمین ایران، به آموزش نیروی کارشناسی علاقمند و فعال ایرانی همت گمارد که از این رهگذر نزدیک به ۳۰ تن از همکاران ما موفق به ادامه تحصیل در دانشگاه‌های معتبر اروپایی و دریافت درجه دکترا شدند. با این رویکرد، روح تازه‌ای در کالبد تخصصی سازمان دمیده شد و تمام این دوستان سال‌ها ضمن مدیریت بخش‌های گوناگون و انجام پژوهش، ثمره گرانبهایی چه در چهارچوب نقشه‌های زمین‌شناسی، معدنی، موفق به انتشار تعداد بیشماری نوشتارهای علمی در ژورنال‌های معتبر جهانی و داخلی شدند.

یادآوری می‌شود که به سبب برخی از مشکلات، چه از دیدگاه محدودیت‌های قانونی و چه روابط بین‌المللی این نگرش و همکاری‌های دوسویه کم‌رنگ شده و آن گونه که ضروری است آموزش‌های ضروری به نسل جوان‌تر منتقل نمی‌گردد و آن گونه که در سطور بالا یاد شد، نگرانی‌هایی را در مدیریت سازمان به وجود آورده است.

ضمن آرام باش به خانواده‌های داغدار این همکاران، امیدواریم به زودی شاهد بهبود و پیشرفت سطح دانش عملی نسل جوان سازمان باشیم.